

Forfatter: Baggesen, Jens

Titel: Udrag fra Poesiens Oprindelse

Citation: Baggesen, Jens: "Eventyr og Fortællinger. - 1889", i Baggesen, Jens: *Eventyr og Fortællinger. - 1889*, 1889-1903, s. 20. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-baggesen01val-shoot-idm139893715281536/facsimile.pdf> (tilgået 28. april 2024)

Anvendt udgave: Eventyr og Fortællinger. - 1889

Herr Bauge syntes, den Afferd var sjøn.
At saae saa meget giori, blot for en Sopken Miød,
Er got Kjøb, tenkle han, den nære nok saa fød. —
Den gode Mand var langt fra Sværmerie
Med nogen af de helikonse Ni,
Og troede en Skurf Miød og en Skurf Poesie
Var hip som hap.
Top! sagde han, ajmei fun rap
Det Korn, du seer, til sidste Trave!
Og Sopkenen du sikkertlig skal have.

Herr Bolverk meiede, til Høsten var forbi,
Hvad der var levnet af de Ni;
Da Vintren kom, og alting nu var færdig,
Saa fordred han den Len, han havde gjort sig værdig,
Og Bauge loved ham, da han fornejet saae
Sit Arbeid reent i Stand,
En Dag med ham til Suttung hen at gaae,
At støffe Sopkenen som en ørlig Mand.

De gik, og fort fortalt, kom til Herr Suttung ind,
Og bed god Dag, og satte sig paa Stind,
Og prated først en Deel om Veir og Vind,
Om man sik frost i Morgen eller Tøe,
Og endelig begyndte peu à peu
Diskurßen hen paa Sopkenen at snoe —
„Det gør du nok, min Broder, vil jeg haabe?“
Herr Suttung loe:
„Ha!“ raabte han, „ha! ha! stat Tinget der?
„Ja Pøt sa' Peer!
„Jeg svær ved Odin og den hele Gude-Hær,
„J saaer i Evighed af den ei mindste Dræbe.“

Der fød de i en Maade! aldrig har
Man seet en Gud at hænge saa med Næsen,